

Wiersze nagrodzone i wyróżnione w II Ogólnopolskim Konkursie Poetyckim O LAUR ADAMA – 2024

MIEJSCE I

Daria Danuta Lisiecka

kanikuła w Ł.

miasto przypieka nas na betonowej patelni –
nie mamy sił mówić
spoglądamy ku sobie zza ciemnych okularów
idziemy dawną dzielnicą robotniczą
odpicowaną dla turystów
żywej duszy po drodze
tylko w domu przed bramą jakiś ruch – na
skrawku trawnika
mężczyzna otwiera parasol nad stolikiem
kobiety niosą herbatę w kolorowych kubkach
rozpywa się opar wrzątku
łączy z drgającym rozgrzanym powietrzem

fragment toru prowadzi donikąd –
na peronowej ławce zasnął urzędnik na
delegacji
podłożył pod głowę teczkę i starannie złożoną
marynarkę –
brzęczą owady w cierpkim zapachu ziół
wrotycz rumianek krwawnik dziewanna
szumią liczby w głowie śpiącego
a może obrazy nagich dziewczyn
bo przecież upał rozbiera i uśmiech
wygląda śniącemu twarz

a obok z furkotem unoszą się w górę
żałuzje otwieranych knajp stukają o ziemię
skrzynki
brzęczą w nich puste i pełne butelki lśni
czerwono w słońcu
oczyszczona cegła błyszczą w drzącym
powietrzu
zielone drzewa i ramy okien – sami na pustych
ulicach –

wśród omdlałych drzew
które więdną umierają stojąc jak w tytule
przedstawienia
ze słynną aktorką

umykamy do parków
ich nazwy brzmią tu jak orzeźwienie
pierwotne zatracenie w żywiole
wody ognia powietrza i ziemi powrót do
źródeł

do ciemnych źródeł
Alejo Carpentier podróż do źródeł czasu
otwiera się sama
na opisach nieprzeniknionej w ciągłych
przemianach przyrody

chłodzi woda w stawach ocienia starodrzew
mając za towarzystwo cztery sroki i wronę
siwą
sycimy się chwilą

wracając nie zaglądamy na Rybną –
wymęczeni jazdą tramwajem
który zbyt często stawał na światłach –
z daleka pozdrawiamy gwiazdę Bałut –
latarnię Tanfaniego
i tamtą kamienicę gdzie służąca doktora
rzuciła się
z okna na piętrze i upadła na Icką który akurat
tamtędy przechodził i doznał nerwowego
szoku
z którego już nigdy nie wrócił do pełni
zdrowia

a kobieta zginęła na miejscu
i narożny dom gdzie pod jednym dachem żyli
w czasie marnym poeta i malarz*
o malarzu wiedział każdy o poetce długo nikt
nie wiedział że była poetką**
że przetrwała shoah
a jej wiersze próbę czasu
i zapomnienia

po wąskiej linii wytartego napisu
znikającego jak cichnący nigun nieobecnych
idziemy do domu

szklanka zimnej lemoniady przywraca
utracone siły gałązką mięty
czarujemy nasze kilkudniowe
lato w mieście

MIEJSCE II

Anna Piliszewska

Plusk!

A jak pluska, to biało płynie – halokto ?
Telefon dwuletniej Uty, J. Przyboś

Kto ocukrował korę? Sypie mąką za progiem,
brogi brodą zabiela: tak obrodził pejzaże, że
są jak
prześcieradła. Kto w szybkę szybko
zaskrobał, nim ujechał
saniaми, srebrnymi leniferami?
A boinka jest z boru, co okryty pierzyną –
tęsknią za nią kicaki, rude Basie, sarenki.
Boinko, pewno ci smutno, bo dygotasz
światłami, siwiejesz
włosem anielskim...

A w wannie, w tej wanienczce, która służy
Lileczce
byba ogonem kiwa: woda co raz wychlusta
na prawo, albo na lewo. Tatu, tatu jedyny,
włóźmy bybę
do wiadra, potem ją siup! do stawu, aby była
szczęśliwa. Plusk! – i byba odpływa...

MIEJSCE III

Katarzyna Miarczyńska- Kłeczek

matematycznie

o świcie
równanie życia
ma dwie niewiadome
Ciebie
I mnie
Na jednej poduszce

WYRÓŻNIENIA

Mariola Kruszewska

jak o tym napisać inaczej no jak

wracałem z pracy to była środa tuż przed
emeryturą
pamiętam ten dzień deszczowy odpychający
jak płacz starej panny
wtedy opuściła mnie radość
nagle porzuciła niczym znudzona żona
starego

poetę
co nie ma pieniędzy na lepszy samochód
powód był musiał jakiś być
ale jakie to ma znaczenie
stałem tak w środku tygodnia wystawiony
na pośmiewisko przelatujących ptaków i
aniółów
zanosily się kryształowym śpiewem
na pewno szyderczym
chciałem je łapać za szyje i dusić wrzeszczeć
drzeć się prosto w ich słodkie oczy ryczeć płuć